

SLOVENSKI NAROD.

Iskati vsak dan zvečer, izmisliti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbu brez istodobne vpošiljave naročnine (ne ozira). — Za oznanila se plačuje od peterostopne pošte po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenska Matica“.

Izid letošnje dopolnilne volitve v odbor »Slovenske Matice« je klerikalno stranko do skrajnosti razkačil in v snočnjem »Slovenecu« bljuje ogenj in žveplo, ker so propadli vsi trije kandidati klerikalne stranke.

»Slovenska Matica« je tako važen svod za vse naše kulturno življenje, da nikakor ne moremo dopuščati, da bi klerikalci o njej in o našem stališču glede nje razširjali napačno mnenje.

Vsestransko se priznava, da je »Matica« v zadnjih letih nekako hirsala in literarne njene publikacije so bile časih take, da se kritika ni mogla ugodno izreči. Pravičnost pa zahteva, da se prizna, da krivda nikakor ne pade edino na odbor. »Matica« je lahko izbirala, dokler je bila takorekoč brez konkurence. Danes pa imamo tri jako agilne in podjetne založnike in dva beletristična lista in vsled tega je »Matica« jako težavno dobiti primernih spisov, zlasti ker tudi politično časopisje silno mnogo leposlovja konsumira.

Poglaviti vzrok, da se »Matica« ni mogla razviti, in da ni mogla pridobiti mnogo pisateljev, je bil pa ta, da sta bili v odboru dve stranki. Zastopniki tistega skrajnega klerikalizma, katerih središčje je »Katoliški Obzorik«, so imeli v odboru veliko moč, zadrževali vsak napredek, odbijali vse boljše moči in delali v vsakem oziru vse mogoče težave in ovire. V tem oziru je pač najboljša ilustracija konflikt, ki je nastal med klerikalci in prof. dr. Strekljem zaradi »Narodnih pesmic«.

Spoznali smo že davno, da je pogoj uspešnega delovanja »Slovenske Matice«, da se oprosti vpliva tistih ekstremnih klerikalcev, ki so načelni nasprotniki moderne kulture. Spoznali smo, da je treba »Matic« času pri-

mernih reform, da jo je treba poživiti in pomladiti, a omejevali smo se dolga leta zgolj na mirno konstatiranje svojih nazorov — sicer pa vedno pri vsaki volitvi priporočali vse postavljene kandidate, ne izvzemši niti dr. Ušeničnika.

Boj so zanesli v »Matic« klerikalci. Začeli so ga že pred nekaj leti, ko so uprizorili veliko agitacijo, da bi dr. Tavčarja izrinili iz odbora, začeli so ga s tem, da so silili v odbor ravno najbolj fanatične svoje pristaše, zastopnike tistega ekstremnega klerikalizma, ki ne sme imeti vpliva na »Matic«, če naj ta izvršuje svoje naloge.

Klerikalno postopanje je dalo povod časnikarskim polemikam. Kakor lani, tako smo se mi tudi letos omejili na to, da smo se akademsko izrekli zoper vpliv klerikalizma na »Matic« in kot liberalni list dali prostora nekim akademskim nasvetom gledereformiranja »Matice«. Prepričani smo bili, da bodo izvoljeni vsi doseđani odborniki in poleg njih še dva iz odbora nasvetovana kandidata.

Boj je zopet izzval »Slovenec«. Nastopil je proti dr. Tomišku, ki je bil iz odbora nasvetovan kot kandidat in je namesto njega kandidiral dr. Grudna, ki je kot steb »Katoliškega Obzorika« zastopnik nazorov in idej, ki na noben način ne smejo obveljati v »Matic« in s čigar izvolitvijo bi se zopet pomnožil in povečal pogubni klerikalni vpliv. Klerikalci so nas s kandidaturom dr. Grudna drzno izzvali in odgovorili smo jim s tem, da smo nastopili proti trem klerikalcem dr. Grudnu, dr. Lesarju in A. Zupančiču.

Zdaj grmi »Slovenec« in strelja na vse strani, ker se je pri volitvi še več zgodilo, nego smo mi nameravali in želeli.

Kdor je čital naše notice, tisti ve, da smo nastopili samo in edino

proti Grudnu, Lesarju in Zupančiču, ostale kandidate pa smo opetovano vse priporočali. S tem smo se direktno postavili v nasprotje s tistim krogom literatov, ki je na svojo roko postavil in razposlal popolnoma samostalno listo kandidatov. Mi s to listo nismo bili zadovoljni, je nismo priobčili, je nismo priporočali, pač pa se zavzemali za to, da naj se izvzemši Grudna, Zupančiča in Lesarja izvolijo vsi doseđani odborniki. Vsled našega postopanja se je bilo po vsi pravici bati, da bodo izvoljeni Lesar, Gruden in Zupančič, ker mi nismo nikogar priporočali, ki naj se mesto njih voli in je bilo torej jako verjetno, da se bodo glasovi cepili.

Ne vemo, kako se vzpričo temu drzne »Slovenec« nas napadati. Vsak Matičar ima pravico, da glasuje in kandidira in agitiira, kolikor hoče, torej gotovo tudi tista skupina literatov, ki je letos pri volitvi zmagała. Mi nismo bili s tem v nobeni zvezi, nego smo tej skupini delali pravzaprav težave, ker smo priporočali odboreve kandidate in nastopali proti Grudnu, Lesarju in Zupančiču, ne da bi imenovali kakega protikandidata.

Naš namen je bil, v prizoriti demonstracijo proti klerikalcem. Zgodilo se je še več, nego smo pričakovali in želeli.

»Slovenec« hoče to telmačiti kot nezaupnico sedanjemu predsedstvu. Mislimo, da se v tej sodbi moti. Prav nadzornik Levec uživa vsestransko največje simpatije in najpopolnejše zaupanje in je koncilijanten mož, ki rad pomirljivo vpliva na nasprotja. Zdi se nam pa, da bi ga klerikalci radi izpodrinili. Koga tako »hinaus-ekeln«, to znajo klerikalci jako dobro.

Upamo, da letošnji izid volitev ne bo imel slabih posledic za »Ma-

tico«. Naša želja je edino ta, da bi se »Matica« ojačila, da bi se razvijala in da bi storila kar največ mogoče za slovensko kulturo. To kaže vse naše postopanje in zato »Slovenec« obrekovanja in sumničenja lahko suverensko preziramo.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Ruska sodba o katastrofi o Korejski morski ožini.

»Slovenec« piše: Do sedaj se katastrofa, ki je zadela naše brodovje, ne dá pojasniti, kje je glavni vzrok, da so Japonci tako lahko zmagali?

Vzroki poraza se bodo dali dognati šele, ko bodo znane okoliščnosti, ki so povzročile kapitulacijo štirih oklopnih pod poveljstvom admirala Nebegatova. Kdor je oklopnice izročil sovražniku, kdor se je odločil na njih razobesiti japonsko zastavo, ta se je gotovo že tudi boril računajoč z možnostjo kapitulacije. Tu je iskati vzrokov za katastrofo.

Velika je katastrofa, brezmejna je nesreča, ki je zadela našo domovino in vsa Rusijo zavila v tugo in žalost. Toda s solzami ne bomo odoleli vseobčji bolesti. Novo brodovje je za Rusijo neobhodno potrebno. Eskadra admirala Rožestvenskega je uničena, zato pa se zgradi novo četrto brodovje, ki že ima svojega poveljnika.

Sedaj nimamo več nobenega brodovja v besede pravem pomenu. Mi imamo admiraliteto, vojašnice, v mornariči celo vrsto admiralov in uradnikov, toda nobenih ladij in nobenega moštva.

Novo, močno brodovje se pred desetimi, petnajstimi leti ne dá zgraditi; zato je treba, da nemudoma pričnemo s tem delom.

General Linevič gotov zmage.

Poročevalec »Novega Vremena« v Hundulinu se je 5. t. m. razgovar-

jal z generalom Linevičem, k se je o vojni izrazil tako-le: Kot vojak hem seveda storil to, kar mi ukaže moj vladar; osebno pa sem za nadaljevanje vojne.

Naš poraz na morju ni uničil mojih načrtov.

Smatram se sedaj za tako močnega, da se morem ne samo v svojih sedanjih pozicijah držati, marveč da lahko celo stopim v ofenzivo. Sicer nisem prorok in tudi nečem biti, mislim pa, da se nam bo posrečilo Japonce poraziti v Mandžuriji in jih uničiti. Seveda brez brodovja je nam žal nemogoče Japonsko napasti na njenem ozemlju.

Ruske križarke v Manili.

Kakor se javlja iz Manile, se je v sredo sporočilo admiralu Enquistu, da je predsednik Roosevelt odredil, da imajo ruske križarke tekom 24 ur zapustiti Manilo, ali pa se dati internirati.

V bližini otoka Coregidor je usidranih sedem japonskih torpedovk, ki pazijo, da bi ruske križarke neopaženo ne utekle iz Manile.

Vprašanje o miru.

Z ozirom na poročilo, da sta bila ruska poslanika v Parizu in Vašingtonu obveščena, da bi Rusija rada poizvedela o japonskih mirovnihi pogojih, piše »Daily Telegraph«: Do danes se ta vest še ni uradno potrdila. V Parizu, kakor v Vašingtonu se varuje najstrožja molčečnost, s čimer še pa ni rečeno, da bi bili že neposredno pred sklepom miru.

»Morning Post« pa javlja iz Vašingtona: V sredo se je poluradno razglasilo, da se Združene države nadejajo, da bodo v družbi z evropskimi velesilami tekom 48 ur že v položaju, da bodo lahko predložile Rusiji formalne mirovne pogoje.

Te vesti o miru, ki bi se imel skleniti že v najkrajšem času, pa

LISTEK.

Pisma iz Amerike.

Louise Souvan.

Cleveland, Ohio, v marčiju.

(Dalje.)

»Garfield-Memorial«, mavzolej za predsednika Garfielda, ki je bil Clevelandec, je masivna kamenita stavba s stolpom, s katerega je lep razgled. Neka vrsta Theseus-svetišča služi za blagoslovljanje mrličev, s posebnimi sobami v podzemlju, kjer ostanejo krste več let za visoko plačilo, dokler niso narejene dotične grobnice. Krematorij je na drugem pokopališču, ki jih ima Cleveland šest. Prej ko zapustim ta lepi vrt, ki nima na sebi prav nič strašnega, bi rada še omenila, kako strogo snažno je tu vse. Ob glavnih cestah stoji cela množina kočar, štirioglatih in približno po en meter visokih, kamor se spravlja papir in škati, ki v njih prinašajo cvetice; tudi suhe cvetice se spravljajo tako, da ostane prostor vedno snažen in v redu. Krištno bi bilo, če bi to našlo posnemovalcev tudi pri nas in bi bilo tako občin-

stvu olajšano, v parkih in drevoredih skrbeti za javno snažnost.

Cleveland, mesto s pol milijona prebivalci, nima nobenega muzeja ali galerije slik. Neki zasebnik ima zbirko slik, ki je pa dostopna samo umetnikom za proučevanje. Ali je pomena vredna, ne morem reči, samo to vem, da je baje edina v mestu. Ker ravno govorim o muzejih, bi rada na tem mestu omenila edini muzej, ki ga ima Chicago in ki obsega zanimivo zbirko indijanskih posebnosti. Field-muzej, ki ga je sezidal ustanovnik velike trgovine, Marshall Field, za časa svetovne razstave, je edini muzej za narodoslovje, ki ga ima Chicago. Sezidan za kratko dobo 6 mesecev, kot razstveni paviljon, je sedaj v zelo žalostnem stanju, zidovje se krūši povsod in stene zaradi mokrote spreminjajo vse barve. Stavba sama je zelo lepa, čisto v antiškem slogu razen kupol. Lepa planica pred pročeljem in ljubko jezero na južni strani, vitki doriški stebri, mogočna, mirna stavba je ličen kosček Grčije, ki se ga gledati nikdar ne utrudimo. Seveda, če mislim na lepoto in krasoto dunajskih muzejev ali na čudolepi, novi nacionalni muzej v Monakovem, moj Bog, kako

reven je ta v Chicagi, v tem boga tem, bogatem mestu.

Tudi zbirke se ne odlikujejo posebno. Posebno obsejna je zbirka Indijancev Zedinjenih držav in Eskimov severo-zahodnega obrežja Amerike. Največ in najznamenitejših rodov je potisnjenih proti zahodu, tako da je Arizona od Indijancev najbolj obljuda država. Trdovratno se držijo divjaki iz zahoda svojih bogov, mnogi poskusi misijonarjev, da bi jih spreobrnil, so se ponesrečili, večina časti ogenj in solnce. V novi Meksiki prebivalci še prebivajo po skalnih votlinah, imenovani »Clift-Aweller«, ki so ohranili še ravno tako življenje, kakor so ga živeli pred stoletji; prištevajo se k najbolj konservativnim Indijancem. Kakor so Kolumb in njegovo moštvo pred štiri sto leti zamenjaval steklene bisere za zlato in slonovo kost, tako igra še sedaj stekleni biser pri njih največjo vlogo kot okrasje pri vseh luksuriziranih stvarih, največjo seveda pri obleki. Vsak indijanski rod ima svoj poseben vzor in posebno sestavo barv pri vzenju biserv in ravno tako svoj poseben vzor pri tkanju preprog in pletenju kočar, v katerem se spoznavajo. Obleka obatoji iz usnjate

srajce, ki je pri ženskah daljša, kakor pri moških, in iz enakih hlač, ki imajo na strani usnjate priveske. Ravno tako se končuje srajca s priveski, kakor so tudi šivi na zunanji strani rokava, ki sega pri ženskah do komolca, pri moških do zapestja, bogato s priveski obdani. Ovratnik pri srajci, kakor tudi spodnji del je, ne da bi bil preobložen, s biseri pretkan, belo, modro in rdečo po posebnih vzorcih, kar napravlja na usnju naravnost očarujoč vtisk. V napravljanoju priveskov, ki dajejo gladki srajci tako lepo premenjavo, so res mojstri. Vsak trenotek se prikaže nepričakovano kak privesek ali prekinajo kopice biserv tupatam dobrodelno dolge črte. Krasni so tudi s biseri pretkani usnjati pasovi ali tobačni mehurji, katerih zgornji del, gosto s biseri pretkan je čisto trd, spodnji pa se končuje v priveske, s pisano slamo prepleten, kar je pri njih eden najlepših okraskov. Gala-obleka poveljnikova je seveda prav poseben lep. Tako je bila ena v sasinelem rožnatem usnju s zeleno in modro se lesketajočimi majhnimi školkami med priveski in s biseri krasno pretkanim ovratnikom, v resnici lepa podoba učinka barv. Iz

bivolovih kit dobivajo niti za šivanje in nizanje biserv, njegova koža pa jim daje usnje za obleko. Pletenje kočar je najiminitnejše opravilo pri Indijancih Arizone in južne Kalifornije. Vse kočare imajo isto okroglasto ravno obliko, so večje ali manjše, v belih, črnih in tisočih drugih podobah, druga lepše narejena kakor druga in se baje neprekosljivo močne. Neka majhna okrogla vrsta je posebno dragocena. Na strani ima vpletena majhna, modrozeleno se svetlikajoča ptičja peresa in majhne školjke in je, ker se le redko še napravlja, zelo draga. Čisto majhna kočarica velja 50 dolarjev in še več. Tudi dobimo v muzeju bogato zbirko altarjev, poleg grdih lesenih podob, ki predstavljajo domače malike, podobne najrazličnejših daritev, med katerimi imajo, kakor je videti, oskubljeni petelini veliko vlogo. Najlepša pri tem pa je iz pisanega peska nastala preproga pred vsemi altari, ki kaže ženjalni vzor in fini čut za učinek barv. Velikostna so impozantna pokrivala za vojno in za mir, tako šelada iz peres bussarda, ki se raztezajo na dolgem traku po hrbtu, štrlijo kot kopja in napravljajo zelo bojevit vtisk. (Dalje prih.)

odločno dementuje »Rusa«, ki pravi, da so od kraja do konca zlagane. Rusija se je odločila nadaljevati vojno in zastaviti vse svoje sile, da si izvojuje zmago.

Do tega časa pa se ne more govoriti o premirju, še manj pa o miru!

Parlamentarne zadeve.

Dunaj, 8. junija. Danes je bil ministrski svet pod predsedstvom ministrskega predsednika barona Gautscha. Določil se je program za predstoječe državnozbornsko zasedanje. Nadalje se je bavil tudi s političnim položajem, ki je nastal vsled uspešnega zasedanja češkega deželnega zbora.

Dunaj, 8. junija. Člani proračunskega odseka si pridejo ogledovat gradnje v tržaškem pristanišču med 17. in 19. t. m.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 8. junija. Ministrski predsednik grof Tisza pride 15. t. m. na Dunaj.

Budimpešta, 8. junija. Magnatski člani nameravajo tudi izdelati posebno addresso na kralja; novih narodnostnih koncesij sicer ne bodo zahtevali, pač pa vztrajali pri zahtevi, da se nagodbeni zakoni natančno izvedejo, ker je to edino sredstvo za ozdravljenje krize.

Dunaj, 8. junija. Pri dvorni pojedini, ki je bila prirejena v čast črnogorskomu knezu, je izrekel cesar svoje začudenje nad nastopom pl. Kvassaya ter označil tako postopanje za nezasišano.

Nemiri na Ruskem.

Varšava, 8. junija. Neznani storilec so ustrelili sinoči tovarnarja Neumanoviča.

Petrograd, 8. junija. V nemški občini Wurizzei pri Rigi so vdrl delavci med službo božjo v protestantsko cerkev ter ustrelili policijskega načelnika Grodevskega.

Petrograd, 8. junija. Policijska diktatura, ki je nastopila mesto nameravane vojaške diktature, je povzročila veliko razburjenje po celi državi, ker se je resno bati, da bo ta diktatura izvir novih zmešnjav. General Trepov je sedaj najmočnejša oseba poleg carja, ker kot vrhovnemu policijskemu mojstru so mu podrejeni vsi ministri; to je bil tudi vzrok, da je minister Bulygin prosil za odstop.

Prevrat na Norveškem.

London, 8. junija. Predsednik norveške zbornice je prosil brzojavno kralja za avdienco, pri kateri izroči posebno deputacijo kralju sklep norveškega državnega zbora. Kralj je brzojavno odgovoril: »Ker ne priznam revolucijskih korakov, ki jih je storil državni zbor, kršeč ustavo in državne pogodbe in puntajoč se proti svojemu kralju, odklanjam tudi sprejem deputacije. Oskar.« Obenem je kralj skli-

cal državni svet, v katerem se je sklenilo, naj se sklepi norveške zbornice odklonijo kot popolnoma nesakoniti, zahteva pa se naj ohranitev unije.

Kodanj, 8. junija. Švedska državna vlada je odredila cenzuro za vse brzojave in telefonska poročila vinoxematvo. Odredba se smatra za znak, da se je konflikt z Norveško posebno hudo poostiril. Jutri se zbere kronski svet pod kraljevim predsedstvom. Kralj je proti vojni, dočim prestolonaslednik in državni svet smatrata vojno za neizogibno. Norvežani zapuščajo naglo švedska tla in vsi vlaki proti Kristianiji so prenapolnjeni.

Kodanj, 8. junija. Vsi švedski polki na zapadni meji so pomnoženi na vojno število. Vojni minister je tudi odredil, da se skličejo rezerve. Položaj je zelo resen.

Hamburg, 8. junija. Švedska je že začela pomikati svoje čete proti norveškim mejam. Na vseh kolodvorih stoje že pripravljeni vlaki, da odpeljejo vojaštvo na mejo.

London, 8. junija. Našvedsko-norveški meji je prišlo že do prvega spopada. Zgrabili so se mejni stražarji ter so pokale puške. Bajse so Norvežani začeli prvi streljati. Vest o spopadu je napravila v diplomatskih krogih mučen vtis.

London, 8. junija. Mnogo vplivnih Norvežanov, ki živijo v inozemstvu, predlaga, naj zasede norveški prestol princ Adolf Connaught, stric kralja Edvarda.

London, 8. junija. Jutri se ob isti uri po celi Norveški izmenjajo unijske vojne in trdnjavske zastave z novo državno zastavo. Pri tem pozdravijo obe zastavi na vojnih ladjah in v trnjavah z 21 strelji.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov. Splošno je znano, da vlada beda med učiteljstvom, a tako splošno ni znano, da je dosegla beda svoj višek. Res je, da se dobe posamezniki — a teh je zelo malo — ki so boljše situirani, toda ogromna večina strada v pravem pomenu. S to plačo morejo izhajati le še učiteljice, ki nimajo tolikih potreb kakor učitelji, semintja tudi kak učitelj-samec. Če si pa ogledaš učitelja-očeta, imaš pred seboj pristno sliko »Eccle homoc«. Kako se živi s 500 ali 600 gld, seveda ne vedo tisti, ki imajo denarja za vse-mogoče športe v izobilju. Neopisljiva čustva pa občuti srce učitelja-očeta, ko deli boro mesečno plačo na toliko delov. Vsak zahteva plačilo a nihče ne vpraša, kje bo vzlet? Smem reči, da dobri dve tretjini učiteljstva nosi v svojem srcu strupeno kačo, ki mu grize njegovo dušo od zore do mraka, kačo-»dolga«. In oni, ki bi se imeli zavzeti za učiteljstvo, oni, ki bi mu morali razvedriti izmučeno dušo, nimajo srca, smejejo se v bolečinah zavijajočim se žrtvam in v tolažbo mu nakladajo nova bremena. — Sramota! — Kakšno in kako veliko siromaštvo vlada v mnogih učiteljskih družinah, o tem

bi se dale pisati cele knjige; le to naj pripomnim, da se dobe družine, ki nimajo niti potrebnih oblačil. Ubogi oče, ki gleda dan na dan to strašno revščino, uboga mati, ki nima upanja, da zasre jassen dan svoje srede! — To ni več grob, to je hudodelstvo izvršeno nad nedolžnim učiteljstvom in — to hudodelstvo je vaše, tistih, ki imate usodo učiteljstva v rokah! Ko bi samogel govoriti ljudstvu, govoril bi mutako: »Glej me! Stopil sem v življenje, poklican sem samo v tvojo korist, o narod! Vse moje življenje in delovanje je posvečeno tebi! Tvoji otroci srebajo mojo kri, njih duše srebajo iz moje duše! Glej, narod, in jaz te poznam, nisem slepar, saj sem tvoje gore list! In ti, kako me plačuješ? Po svojih otrokih me izmозgavaš! — »Da, da, vi srkate mozeg iz mojih kosti, vi vsi: kmetje, meščani, delavci, kapitalisti, vi vsi, ki tvorite narod, brez razlike stanu. Uničili ste me! Dali ste mi toliko, da ne morem umreti, niti živeti. Ali ni to trpinčenje — hudodelstvo? Glejte mojo družino, ali se vam ne smili ko hira in propada radi vas! — Ne, ne, srca nimate, kakor niso imeli stari narodi srca za svoje bedne sužnje. Dokler me rabite, tedaj imate sladke besede, a potem me prezirate in zavrzete, kakor se zavrzete izžeta citrona! — Tako je in ni drugače. — Na deli se vsaj dobe ljudje, ki skušajo bedo učiteljstvu deloma olajšati. Tako imajo večina vsi učitelji prosta stanovanja, semtertja kurjavo, tajništvo pri županstvu ali kakem društvu, instrukcije ali kaj podobnega. V mestu, zlasti v Ljubljani je pa menda učitelj zadnji, ki se mu kak postranski zaslužek nakloni. Imajo sicer učitelji nekaj postranskih zaslužkov, ali koliko pa je tako srednih? Da, da, Ljubljana je v prvi vrsti poklicana srbeti, da ne bo stradal učiteljstvo v »metropoli«. Žal, da so jo prekosile kmečke občine! Draginja je postala v Ljubljani neznosna. Ea sam krompir stane 2 do 5 h. — Vsaj deloma primerne stanovanja ni dobiti izpod 500 kron. Ali naj morda stanujemo v luknjah, kjer ima svoje kraljestvo med učiteljstvom že tako preveč udomač na jetika. — Ni ga učitelja, ki bi ne tičal v dolgeh, potem pa naj bo energičen, delaven, duhovit in — no vsestransko mož — vzor! V Ljubljani osebno bi moral živeti učiteljstvo gmočno tako dobro podprto, da bi ne bilo čuti pritožb. Doseglo bi se to lahko, le dobre volje je treba. Olajšalo bi se gorje mnogim lahko, samo da bi imeli oni srce, ki razpolagajo z imetjem. Ne mislim, da naj bi posegli v žep ter izplačevali svote, o ne, vem, da tega nihče storil ne bo, ker za taka dejanja je treba plemenitih duš — a dobrega srca je pa marsikdo lahko. Ta išče za svoje hiše oskrbnika, kojemu je na razpolago prosto stanovanje; — ali mislite, da bi učitelj ne mogel, ali ne hotel kaj slinčnega prevzeti? O da, hvaležen bi bil. Tam iščejo tajnika, druge zopet kaknega drugega pridnega človeka za dobro plačilo. Oni ima zopet čez glavo dela, ki ga ponudi ljudem proti lepi nagradi; — ali mislite, da bi učitelj ne segel po teh zaslužkih? Gotovo, saj dela vsaki rad, da je le delo častno in primerno plačano. Da, da, še marsikaj bi se lahko naklonilo učiteljstvu, seveda bi moralo to izvirati iz ljubezni in plemenitih čustev. To polje humanitete je veliko lepše in plodonosnejše, kakor marsi-

katero drugo. Vem sicer, da padejo moje besede na kamnitna tla, a govoril sem v imenu mnogih sotrpinov, ki umirajo med vami, molče, ponižno, tiho brez stoka, ker se ubogi, brez zaslonbe, bedni ljudje. — Govoril sem in — to me teši! — — — a-x.

Dr. Karel Ahazhizh. †

V starosti 71 let je včeraj popoldne umrl bivši ljubljanski odvetnik gospod dr. Karel Ahazhizh. Z njim je legel v grob eden izmed veteranov iz Bleiweisove dobe.

Pokojnik je bil kremenit značaj in četudi mož stare šole, vendar narodnega mišljenja. V prvi dobi, ko so Slovenci zavzeli ljubljanski občinski svet, je bil tudi dr. Karel Ahazhizh med tistimi, ki so šli v boj in je bil tudi več let občinski svetnik. Pozneje se ni več vtikal v politiko.

Ali ena epizoda je v življenju pokojnega dr. Ahazhizha, ki ostane nepozabna in ki bo vedno z zlatimi črkami zapisana v naši zgodovini.

Svoj čas je bila »Narodna tiskarna« pred bankerotom. V tem velokritičnem trenutku, ko se je že mislilo, da je vse izgubljeno in da propade ta poglobitvena slovenska trdnjava, tedaj je dr. Karel Ahazhizh prevzel predsedstvo »Narodne tiskarne« in je ta zavod rešil propada. Rokavici ni oblekel, kakor jih sploh ni ljubil, ali napravil je red in posmetel z železno metlo. Takrat so se v »Narodni tiskarni« zgodili burni prizori in celo tintniki so leteli po zraku. A kar je dr. Ahazhizh hotel doseči, to je dosegel — rešil je »Narodno tiskarno«.

Desetletja so potekla od tistega časa. »Narodna tiskarna« se je poživila, se je razvila, je postala velik zavod; »Slovenski Narod« se je razvil in je postal velik list; končno si je postavila »Narodna tiskarna« svoj lastni dom. Ves ta razvoj je spremljal dr. Ahazhizh z iskrenimi simpatijami in ko se je uredništvo preselilo v svoje sedanje prostore, je prišel dr. Ahazhizh v redakcijo in nam je čestital na doseženih uspehih, zatrjuje, da je ponosen, da je tudi on pred davnimi leti pomagal ustvariti podlago temu razvoju.

Bodi vrlému možu časten spomin!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. junija.

— **Občni zbor »Narodne tiskarne«.** Snodi se je vršil pod predsedstvom g. dr. Ivana Tavčarja letošnji redni občni zbor »Narodne tiskarne«. Predsednik se je v toplih besedah spominjal ta dan umrlega bivšega društvenega predsednika g. dr. Karla Ahazhizha, ki je prevzel vodstvo »Narodne tiskarne« v najbolj kritičnem trenutku in čigar zasluga je, da je takrat rešil »Narodno tiskarno«. O

društvenem delovanju v minoletem letu je poročal odbornik g. Lavrenčič in je predlagal naj se čisti dobiček razdeli tako-le: **Delni čarjem** se na vsako delnico izplača po 3%, to je 6 K, skupaj **2400 K**; za nagrade uradnikom v redakciji in v upravnistvu ter tiskarskemu osebju **2660 K**; **družbi sv. Cirila in Metoda 200 K**; **gledališkemu podpornemu društvu 200 K**; **društvu slovenskih književnikov in časni. karjev 200 K**; za **Prešernov spomenik** (zadnji obrok) **250 K**; **»Učiteljskemu konviktu« 200 kron**; **društvu svobodomisel. nih akademikov »Sava« 100 kron**; **društvu »Prosveta« 100 K**; **»Slovenskemu žens. skemu društvu« 50 K**; **»Dobrodelnemu društvu tiskarjev« 50 K**. Po daljši debati je bilo odborovo poročilo odobreno. Za revizorje so bili izvoljeni vsi oni gospodje, ki so ta posel doslej opravljali.

— »Slovenska Matica«.

Kdor še ne uvideva, kako neznansko podli znajo biti klerikalci, ta naj pregleda, kaj piše »Slovenec« o društvu slovenskih književnikov in časnikarjev. To društvo se je ustanovilo kot popolnoma nepolitična, kot stanovska organizacija odlično humanitarnega značaja. Tisti farizeji, ki pretakajo po »Slov.« cele latvice solza za vsako krayno dekle, nimajo nič srca za slovenske književnike in časnikarje. V svoji neskončni hudobnosti bi še društvu slov. časnikarjev in pisateljev radi škodovali in mu skušajo na vse načine odjesti podpore, katere utegne dobiti od slovenskih rodoljubov in rodoljubkinj. Naj poerkajo slovenski književniki in časnikarji, kadar niso več zmožni za delo — tako mislijo tolsti »dušni pastirji«, katere boli srce in tare zavist, če odide kaka kronica — farški bisagi. Da bi »Slovenec« nepolitičnemu, strogo stanovskemu in humanitarnemu društvu škodoval, je dolži sedaj, da se je naskok na »Slov. Matico« izkuhal v tem društvu. To je grda laž. Društvo ni v nobeni zvezi s tem naskokom, se ni ne enkrat bavilo z »Matico« in ni nikdar ničesar gledalo storilo. Kar se je storilo, s tem ni bilo društvo niti v najmanjši zvezi. »Slovenec« je društvo poslalo popravek in smo radovedni, če ga bo priobčil.

— **Umri** je po dolgoletnem bolevanju stotnik ljubljanskega domobranskega polka g. Fr. Martinčič, ljubezniv in veselek naroden mož. Blag mu spomin!

— **Poročil** se je gosp. Karl Zörer na Dunaju z gđ. Anico Pirc iz Ljubljane. Čestitamo!

— **Himen.** Poročil se je gosp. Fran Vidmar, s. kr. sodni avskultant v Rovinju z gospico Rudolfo Ponovo iz Gorice.

— **Gremij trgovcev v Ljubljani** naznanja, da je c. kr. deželna vlada dovolila, da smejo biti trgovci

Koristka.

Povest.
(Dalje.)

»To ni nikak odgovor. Priznaj, če si že kdaj ljubil kako žensko, namreč resnično iz vse duše in iz vsega srca.«

»Na to ti danes ne morem odgovoriti. To je dolga in jako žalostna povest, meni pa se zdaj mudi k baronici Tako.«

Slavik je planil pokonci, da je prevrnil stolček.

»Kam greš?«

»K baronici Tako. Saj jo vendar poznaš, kajti če se ne motim, ti dela njen mož precejšnjo konkurenco pri Olgi.«

»Ti si znan z baronico Tako?« je vprašal Slavik, a tako, kakor bi govoril sam s seboj in je zamišljeno zrl predse na tla. »Ko bi ti vedel, kako te zavidam.«

Zdaj se je začudil Jaklič. »Zavidaš me? Ali si mar vanjo zaljubljen. Potem pojdi z menoj, jaz te pri nji vpeljem in lahko mi odrežeš obe ušesi pri korenini, če te ne sprejme z največje prijaznostjo.«

»Misliš-li, da morem kar tako s teboj?« Slavik je to vprašal, ne da bi

vedel, čemu, kajti odločen je bil, da gre takoj, gre na vsak način. Kakor blisk ga je prešinila misel, da stori izvrsten manever, če se približa baronici, obudi njeno ljubosumnost in jo napelje na to, da prisili moža, ne le da se loči od Olge, nego da sploh zapusti Ljubljano. Ugibal je že večkrat o tem, kako bi to dosegel, ali šele zdaj mu je prišla prava misel. In oprijel se je z obema rokama Jakličeve ponudbe.

Baronica Tako je stanovala blizu križevniške cerkve, v starinski, po zunanosti precej zanemarjeni hiši, v kateri pa so bila prostorna stanovanja s širokimi hodniki in velikimi svetlimi sobami. Baronično stanovanje je bilo opremljeno z rafinirano eleganco. Vse je bilo solidno, pristno in okusno a je vendar naredilo vtisk preprostosti, kakor ga naredi obleke velikih angleških dam. Koketnih budoarjev, tihih zagrnenih kotičkov, pripravljenih za sanjarjenje in intimno kramljanje, ni bilo v stanovanju.

Na širokem hodniku so bili na eni strani razpostavljeni cvetoči oleandri, na nasprotni steni pa so visela visoka zrcala, poleg katerih so bile postavljene težke bronaste vaze, napolnjene z begovim cvetjem. Ves hodnik je bil

tako napolnjen intenzivnega vonja teh cvetov, da je Slavik nehoti obstal pri vratih, kakor bi se ne upal sopsti tega z vonjem prenasičenega zraka.

Sobarica, ki je Jakliča že dolgo poznala, mu je povedala, da je pri baronici več njenih prijateljic, in je potem šla naznaniti novi obisk.

»Slavik, bodi pameten,« je šepetal Jaklič prijatelju na uho. »Danes imaš najlepšo priliko, da si izbereš novo ljubico. In kako bi bilo pikantno, če bi se ti baronu maščeval s tem, da mu prevzameš ženo, kakor ti je on prevzel ljubico.«

Slavik ni utegnil odgovoriti, kajti sobarica je odprla vrata in prosila, »naj izvolita gospoda vstopiti.«

Jaklič je bil za baronico napravil novo sliko. Baronica je imela manj, da si je dala vsak čas napraviti nov portret. Imela je že celo zbirko svojih portretov; na vsakem je bila naslikana v drugačnem kostumu: zdaj kot velika dama, zdaj kot bébé, enkrat kot Tirolka, drugič kot Neapolitanka in tretjič kot Japonka. A na vsakem portretu se ji je poznalo, da je Abrahamova rodu. Jaklič je bil uganil koj prvi dan, ko se je seznanil z baronico, da je nesrečna, ker je pač premenila svojo

vero, svojega nosu pa ni mogla predrugačiti. Naslikal jo je tako, da je kolikor mogoče ublažil židovski značaj njenega obraza. S tem se je baronici tako prikupil, da mu je dala vsak čas kako naročilo, da je zanj agitirala med svojimi znanjki in ga sploh protežirala, kolikor je mogla. Tudi danes ji je prinesel Jaklič novo podobo in ker se je vsa pozornost navzočnih dam osredotočila v prvem hipu na sliko, je imel Slavik časa dovolj, da se je nekoliko orijentiral.

»Vidiš, Slavik,« je Jaklič mimogrede rekel prijatelju, »to je družba, kjer človek lahko pozabi na vsakdanje skrbi in kjer se celo pozabijo ljubezenske nezgode. Dovoljeno je pušiti in če kaki dami kaj na uho poveš, ti tega ne bo zamerila.«

Končno so se dame nagledale Jakličeve podobe in jo postavile v kot. Baronica si je šele zdaj nekoliko bolj ogledala Slavika in napravil je nanjo tako ugoden vtisk, da ga je povabila, naj sede poleg nje.

Jaklič se je usedel poleg gospodične Line, s katero se je sicer vedno prepiral, ki jo je pa imel rad, ker se ni hlinila, nego odkrito govorila tudi o intimnih rečeh.

»S čim ste se pa zabavali sedaj, ko sem prišel?« je vprašal Jaklič.

Lina je koketno položila prst na usta.

»Pst!«

»Povejte mi na tihem; jaz sem silno radoveden.«

»Ne smem; Obljubile smo, da bomo molčale.«

»Meni vendar lahko zaupate, saj sem Vaš najzvestejši čestilec, ki ima to obljubljeno vredno lastnost da Vas nikdar ne nadleguje z ljubavnimi razkritji.«

»Komedijsant.«

»Torej povejte, kaj ste delali, predno sem vstopil v sobo.«

»Prepirale smo se, katera izmed nas ima najlepšo nogo in končno smo določile baronico za razsodnico.«

»In kako je razsodila baronica?«

»Prvo in edino nagrado dobim jaz — škafčice bonbonov.«

Jaklič se je tiho nasmehnil in si mislil, kako bedaste in nečimerne so te fine dame, ki so bile vzgojene v znamenitih penzionatih in se ne znajo drugače zabavati, kakor da se prepirajo, katera ima lepšo nogo.

(Dalje prih.)

binkoštno nedeljo, to je 11. t. m. do dvajsetih opoldne odprte.

Za „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ je odbor izročil gospod Milan Leustek, lekarnar v Ljubljani, vnovič 16 K, da je torej družstvo daroval, ako se vsteje že preje plačana podpornina po 4 K, v celotno 20 K, ter obljubil, da bo družstvo podpiralo to svoto vsako leto. Zahvaljujemo se g. Leusteku kar najiskrenejše za plemeniti čin in izražamo nado, da bodo lepemu njegovemu zgledu sledili tudi drugi premožni Slovenci. Ako bi v tem oziru storili vsi zavedni premožnejši Slovenci svojo dolžnost, bi bilo „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ kmalu v položaju, da bi iz svojih sredstev podpiralo podpore potrebne pisatelje in bi ne bilo treba šele prositi darov, kakor sedaj za bednega pisatelja Podravskega! Družstvo je nesporno eminentne važnosti, zato se vnovič obračamo na vse slovenske rodoljube in korporacije, da je podpirajo po svojih močeh. Naj bi ne bilo nobenega zavednega premožnega Slovenca, ki bi ne bil ustanovnik tega društva! Zlasti apelujemo na naše denarne zavodnike, da se z izdatnimi darovi naj spominjajo „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“ uvažujoč zlasti okolnost, da so baš časnikarji mnogo pripomogli k temu, da so se naši denarni zavodi tako lepo razvili. V zvezi s tem jim bo „Ljubljanska kreditna banka“. Te dni bo odbor prišel razposiljati po Slovenskem vabila za pristop k društvu. Prosimo vse, ki bodo prejeli vabila, da pošljejo na priloženih čekih svoje prispevke. Vsaka svota se bo hvaležno sprejela, podporniki pa se bodo objavili po listih. Člane našega društva, ki bivajo izven Ljubljane, nujno pozivljamo, da se naj tudi oni potrudijo, da pridobijo društvu čim več podpornikov!

Odborova seja „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“ bo v torek dne 13. t. m. ob polu 7. uri zvečer v uredništvu „Slovenskega Naroda“. Gospodje odborniki se vlijudno prosijo, da ne pozabijo priti k tej seji!

Za pisatelja Podravskega je poslala vesela družba pri „Josku“ in na „Brodu“ v Smledniku 4 K. — Hvala!

Velika ljudska veselica pevskega društva „Ljubljane“, katere se vrši na binkoštno nedeljo na Koslerjevem vrtu, utegne postati ena največjih in najlepših veselic letošnjega poletja. Najboljši program nudi občinstvu kar največ zabave, pa tudi v koncertnem programu bode povsem zadovoljiv. Poleg drugih večjih zborov bode predstavljal društvo glasbeno sliko „Dolazak Hrvata“ s tenor, bariton in bas solo, s tercetom, kvartetom in s spremljevanjem orkestra. Solo partije se nahajajo v rokah gg. Dachsa, Globelnika, Polaske, Pavška in Bukška. Upamo, da bode občinstvo to veliko prireditev v najogromnejšem številu posetilo.

Mestni magistrat je dovolil g. V. K. Nučiču, da napravi na deskah, ki se postavijo okrog Prešernovega spomenika velike reklame v oljnatih barvah. En del čistejšega dobička je namenjen za Prešernov spomenik.

Javna vinska pokašnja v tukajšnji deželni kleti bo jutri, v soboto od polu 8. do polu 10. ure zvečer. Na razpolago je 18 različnih doljenjskih in vipavskih namiznih in buteljjskih vin a la nemški rizing, burgundec, rulandec, silvanec, 14 letni pikolit, 4 letno desertno vino i. dr.

Aretovali so včeraj v Domalah ondotonega poštnega ekspedienta gosp. U., češ, da se je udeležil zadnjih demonstracij.

Vabilo k veselici, ki jo priredi šolska mladina pod vodstvom nadučiteljev v Zagorju na Pivki binkoštno nedeljo in binkoštni ponedeljek. Upripori se spevoigrna „Letni čas“, sestavil A. Kosi, učitelj v Središču. Začetek obakrat ob polu 5. uri popoldne. Vstopnina za osebo 20 vin. Ker se pa porabi čisti dohodek za šolske potrebščine revnih učencem in učenkam, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Slomščekov dom je zopet v nevarnosti. Sedanji lastnik je dobil namreč med drugimi nemškimi podporniki tudi ponudbo od zloglasne „Sudmarke“, katere ponuja za posestvo okoli 6000 K več, kakor je more dobiti slovenski kupec. Da ima to posestvo veliko vrednost, uvideli so Nemci bolje kakor dosedanja slovenski kupci, ker bi se sicer ne brigali toliko zanje. Na tem posestvu se da napraviti dobra opekarna, porabiti vodna moč in iz kamenoloma tik železnice je dobiti za več tisoč kron granito. Poleg tega se lahko redi do 30 glav živine. Podjeten kupec lahko to plodonosno naložbo svoj denar in zato je reflektantom nujno

svetovati, da ne opusti te ugodne prilike, ker se bo že v malo dneh oddaljilo, ali ostane v slovenskih rokah ali pa postane posejostjo „Sudmarke“. Poznejše javljanje slovenskih časopisov, oziroma njih sentimentalnih dopisnikov bo le vsujalo pomilovalen posmeh nemških špekulantov.

Nestrpni mariborski mestni očetje. Najrazboritejši med njimi so seveda renegati, kakor dr. Orozel, kojega oče je bil še zaveden Slovenec. Ta dr. Orozel je v zadnji seji občinskega sveta ogorčeno protestiral, da pošilja meščanom davkarja dvojezične tiskovine, češ, kaj takega je proti značaju „nemškega“ Maribora. Sploh da mora z žalostjo konstatovati, da se pri davkarjih nastavlja vedno več slovenskih uradnikov. Občinski svet je sklenil protest ter pisal grofu Attensu, da naroči podrejenim uradnikom, da pošiljajo Mariborčanom le nemške tiskovine. — Tudi ta čin tevtonske nestrpnosti naj bi zbudil slovenske zastope in korporacije k enakemu koraku. Proč z dvojezičnimi tiskovinami! Nemcem nemške, Slovencem slovenske! Dvojezičnost odgovarja kvečjemu za narodni srednji spol, t. j. nemškutarstvo.

Nova železnica Ormož-Ljutomer. Železniško ministrstvo je dovolilo inženjerju Legrosu v Ormožu, da začne s predpripravami za zgradbo ozkotirne železnice od Ormoža preko Ivankovcev v Ljutomer.

V Sežani bo imela zavovalnica za govejo živino na pobinkoštni torek, 13. junija ob 1. uri pop. — v tržni dan — javno tombolo. Srečka stane 40 stot. Dobitki: 1. kvartina: škropilnica. 2. Cinkvina: 2 prečišča. 3. Tombola: junica. Po tomboli ples. Svirala bo godba iz Nablazine.

Godba vzrok — toče. V Kolmu (Istra) je dne 6. t. m. strahovito pobila toča. Padala je 20 minut ter je ležala še drugi dan. Praznovni kmetje so prepričani, da je toča privabila godba, ki se je ustanovila v Kolmu.

Semenj. Dne 8. t. m. je bilo na mesečni semenj prignanih 783 konj in volov, 313 krav in telet, skupaj 1096 glav. Kupčija je bila pri goveji živini kakor tudi pri konjih dobra, ker so prišli po govejo živino Moravci, po konje pa Lahi.

V Hafnerjevi pivarni bo na restavracijskem vrtu v ponedeljek 12. t. m. dopoldne in popoldne koncertovala vojaška godba. Vstop h koncertu je prost.

Otvoritevna predstava cirkusa Zavatta bo jutri v soboto ob 8. uri zvečer. Cirkus se nahaja v Latermanovem drevoredu.

Tatvina. Včeraj popoldne je pustil na dvorišču hiše v Šelenburgovih ulicah št. 6 Pucov delovodja Fran Černe 300 K vredno Dürckoppkolo, model 23, in šel v delavnico. Ko je prišel čez pol ure nazaj, je našel mesto svojega neko staro, skoraj nič vredno kolo, katero mu je moral nekdo vedoma zamenjati.

Z vozovi skupaj trčila sta včeraj na frančiškanskem mostu dva izvoška, ko sta se srečala, in oba svoji kočiji precej poškodovala. V eni je sedel neki vojaški dostojanstvenik, kateremu se pa ni ničesar zgodilo.

Nesreča. Danes dopoldne je pri zgradbi nove domobranske vojašnice kopal 20 letni delavec Vincencij Spacapan iz Šempasa pri Gorici v 2 m globokem jarku, kjer ga je podalo in čuti hude notranje bolečine. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 42 Slovencev in 6 Hrvatov. V Hebi je šlo 13 Hrvatov, 10 jih je prišlo iz Schabssa, 8 pa iz Hrušice. Z Jesenic se je odpeljalo 15 štajerskih Slovencev domov.

Izgubljeni in najdene reči. Šolska učenka Ivana Lampertova je izgubila denarnico, v kateri je imela 1 K 94 vin. denarja. — Najdena je srednja vsota denarja in klobuk.

Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer v restavraciji pri „Novem svetu“ (Marije Terzije ceste) društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Hrvatske novice. — Sestanek hrvatskih in slovenskih poslancev v Zagrebu. Kakor poročajo hrvatski listi, je pododbor trojice, obstoječ iz poslancev dr. Franka, Rubetića in Zagoraca, ki ima izvršiti priprave za sestanek hrv. in slov. poslancev v Zagrebu, že sestavil poziv na vse hrvatske in slovenske poslance, da se snidejo na posvetovanje v Zagrebu. Ta shod poslancev se skladi na praznik sv. Cirila in Metoda dne 4. julija t. l. — Glasovanje na hrvatskih srednjih šolah. Naučna uprava je odredila, da naj vsi dijaki na hrvatskih srednjih šolah izpovedo,

ali imajo raje velike počitnice julija in avgusta ali pa avgusta in septembra. V to svrhu se je vršilo pravo pravo glasovanje po vseh hrvatskih zavodih v soboto, 3. t. m. Dijaki so se baje z veliko večino izrekli za to, da naj bodo počitnice avgusta in septembra, kar pa profesorjem ni baje povolji. Da se pa ustreže profesorjem in dijakom, je vlada odredila, da bodo letos trajale velike počitnice tri mesece — julij, avgust in september. — Vseučiliški docent — plagijator. Docent na hrvatskem vseučilišču, dr. Julij Golik, je izdal knjigo »Stari in mladi o rimski književnosti«. Dr. Koerberler je sedaj dokazal Goliku, da je ta knjiga navaden plagijat nekega italijanskega dala. — Iz uredništva klerikalnega »Hrvatstva« je uskočil neki Oršanić in se zatekel v redakcijo madjarskega »Dnevnega Lista«.

Slovinci v Ameriki. — Baraga je bil doma iz — Belgije. »Evening Journal« v Calumetu naznanja, da piše župnik Režek zgodovino škofije, v kateri je prvi deloval Baraga ter pristavlja: Režek je rojak pokojnega Baraga, ker sta oba bila rojena v Belgiji. — Ponesrečila je v Clevelandu Doroteja Krašovec ter vsled ran umrla.

Najnovejše novice. — Kazenci so se spuntali pri okrožnem sodišču v Zloczowu. Priti sta morali dve stotnjici, ki sta streljali.

Svojo mater je ustrelil v Krakovu 23letni filozof Burzynski, ker mu ni pustila se poročiti. Na to je ustrelil še sebe.

Atentator na kralja Alfonza prijet? Med Neapoljem in Pompejem je policija prišla v vlak mladega moža, ki je baje napadalec na kralja Alfonza.

Ponarejalec denarja Leopold Liebl je bil obsojen na pet let ječe, dočim se je obravnava zoper njegovega brata Hermana izločila, ker je dobival med obravnavo neprestano histeričke napade.

Potres v Albaniji. Dne 7. t. m. so v Skadru zopet čutili štiri sunke. Sultan je daroval za prizadete prebivalce 3000 turških fantov.

Rektor budapeštanskega vseučilišča je postal bivši trgovinski minister Lang.

Nemška pisateljica Lujiza Hagen je zblaznela.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred porotnim sodiščem.

Ježeš, Macedonec! 24 aprila je legla Mina K. iz Mojstrane spat. Bolj proti jutru začuti laiskanje s strani moža, ki pa je postajalo vedno krepkeje in intimnejše. Mina K. se je tako malo branila (bila je noseča že 7. mesec) ter dotičnika odganjala z besedami: »Tomaž, (njen mož) pusti me no sedaj-le.« A ta Tomaž se ni dal kar tako odpraviti. Med tem pa si je Mina bolj natančno otipala tega Tomaža in prestrašena zakričala: »Ježeš, en Macedonec! vrže dotičnika, o katerem je mislila, da je njen mož, ter leti kričeč iz sobe. Obtožen radi tega dejanja je bil I. Angelko, delavec v Mojstrani, ki služi že več let v cementarni. On taji, da bi bil pri Mini K., dasi na drugi strani prizna, da mu je tisti večer rekel mož od Mine K., če plača za šefan vina, pa gre lahko spat k njegovi ženi. Angelko pravi, da je sicer vino plačal, da se pa ponudbe ni poslužil ter da je šel prej spat, kakor se je hudodelstvo baje zgodilo. Mina K. pa pravi, da danes natančno spozna Angelko, in sicer po klobuku, za katerim ima posebne vrste ročice in krivice vtaknjene. Ana Kosmač, pri kateri stanuje Angelko, pa daje istemu dobro izpričevalo. Kaka poškodba se na Mini K. ni konstatirala. Ker vsa stvar ni imela tako kruteke značaja, je porotno sodišče obtoženca, katerega je zagovarjal dr. Fran Novak, od hudodelstva poskušnega posilstva z 9 proti 3 glasom oprostilo.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Janex Hlapše, po domače Blažkov, posestnika sin v Ložu, je v Lahovem hlevu dne 7. marca ponoči tesarja Janexa Franka s železno grebilo, s katero izpod konj gnoj grabijo, dvakrat udaril po glavi, in sicer zaradi tega, ker je Janex Frank akusl štiri nemirne in prepirake fante, med njimi tudi obtoženca, spraviti iz hleva. Ker so bile te okvare po izreku izvedenca le lahke narave, je obsodilo dne 30. marca t. l. okrajno sodišče v Ložu Janexa Hlapša zaradi prestopka zoper telesno varnost na 14 dni zapora. V noči od 3. na 4. aprila t. l. je Janex Frank umrl. Po izreku brata Andreja, ni bil osebo polnih udarcev nič več zdrav, tudi se mu

je večkrat mešalo. Pri raztelesenju trupla se je konstatovalo, da je umrl Frank valed možganskega obcesa, kateri je nastal vsled infekcije rane, katero mu je prizadejal Hlapše na čelu. Ta se zagovarja, da Frank ne bi bil umrl valed teh ran, če bi se bil varoval in ležal doma. Sploh pa meni Hlapše, da je bil to le čin silobrana, ker ga je hotel Frank z grebilo, a ker je bil on bolj uren, mu jo je pravočasno vzel ter ga ž njó udaril. Obsojen je bil na šest tednov strogega zapora. — 2. Valentin Beznik, sploh Jakušev, 20 let stari tovarniški delavec v Grobljah pri Savi, je dne 12. decembra 1904 na Javorniku Franceta Prešerna z nekim resilnim orodjem tako nevarno sunil v levo oko, da je izgubil ta na tem očesu vid. Prešeren, ki je bil precej vinjen, je udaril Breznika brez povoda po ustih, zato mu je ta vrnil udarec. Prešeren se je streznil po tem sunku in šel z Valentinom Žvanom domov; že med potjo je tožil temu, da je oko izgubil. Obdolženec priznava, da je udaril Prešerna, le to taji, da bi bil imel troki kako rezilno orodje. Temu di govoru pa oporekajo izvedenci, karve so zapazili po odstranitvi levega očesa, da se je izvršila ta poškodba z rezilnim orodjem. Proti Valentinu Bezniku se je izrekl, da podtikana ga mu hudodelstva, pprostilna sodba.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Žemelj ne bo! Gärtnerjevi pekovski pomočniki Potočin, Škrajnar in Beguš so se ga bili na Veliko noč malo preveč nalezli. V svoji »dobri volji« so podrl pred trnovsko cerkvijo neke rante in izruvali ter polomili štiri klopi, tako da je imela ljublj. ška občina 16 K 63 h škode. Ker so peki že poravnali to škodo, je dobil vsak samo 24 ur zapora.

Z ojesom v prsi je zadel hlapec Alojz Volko vojaka 27. pešpolka, Josipa Herbsta, ko je ta po sredi ceste gredoč nazaj gledal. S Herbstom je šlo več vojakov belgijskega polka, ki so morali skoro gotovo videti, da je voznik vozil počasi, vendar so trdili kot priče zaslišani, da je voznik vozil naglo. Ves dogodek je pa videl tudi g. Ignacij Kozjek, ki se je vsled novice v »Slov. Narodu« »Priča se išše« zglašil kot priča ter tako rešil Volkota ričeta. Herbst, ki je bil padel znak, se je udaril na komolec tako, da roko nosi še sedaj v obvezi ter je zgubil pri padcu baje tudi 21 kron denarja.

Kaj me pa gledaš, ti projekt... je zakričal delavec Peter Marinko proti oročinskemu stražmostru Kosu, ko je ta spremljal glasovitega tatu Budo. Marinko pravi, da je poprej spil tri četrtinke »grenkega«, potem z nekim hlapcem dva po pol litra »zidarskega« in nato še dva vrčka pive ter vsled tega ne more vedeti, kod je hodil in kaj je govoril. Obsojen je bil na dva dni zapora.

V zeleni jami so jako ljubeznjive ženske, posebno pa neki Mariji Kušar jeziček zelo hitro miga. O Mariji Smole je trdila, da se trikrat zlaže, čeprav samo enkrat izpregovori, in da »kadar bo erknila, bodo šli vsi hudiči za pogrebom, ta šantovi bo pa fano nosil.« Ker je Kušarjeva prosila odpustanja, ji je Smoletova odpustila.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 9. junija. Pod predstvom provizoričnega vodje železniškega ministrstva, Vrbe, se je danes začela pomladna sesija državnega železniškega sveta. Na razpravo pridejo tiste zadeve, ki so se že pretresle v odseku. Dolga debata se je vnela glede naprave javnih telefonskih postaj na vseh večjih kolodvorih. Sprejet je bil predlog, naj se napravijo v vseh večjih krajih, koder obstoji lokalna telefonska naprava.

Trst 9. junija. Italijanska stranka je vznemirjena, ker je oficijozno glasilo tržaškega nameštstva dokazalo iz dvornega dekreta z dne 3. aprila 1838 št. 43, da je med državne uradnike šteti tudi uradnike državne železnice in državnih skladišč in da torej tudi tem pristojna volilna pravica. »Piccolo« se krčevito ustavlja tej interpelaciji; če bi obveljala, bi lahko mestne volitve vsaj v enem razredu slabo iztekale za vladajočo stranko.

Budimpešta 9. junija. Ustavni konflikt med Švedsko in Norveško vzbuja tu nepopisno zanimanje in mu posveča časopisje največjo pozornost. Časopisje poudarja, da je ta konflikt po svojih antecendencijah popolnoma podoben sedanji Ogrski krizi. »Egyeteres« končuje tozadevni svoj članek z značilnim vprašanjem: Kdaj bomo že nehali hvaliti tisto ustavo, ki nas daje Dunaju v roke, kdaj bomo nehali se pogajati z ljudmi, ki vidijo v našem mučenju svojo korist?

Zagreb 9. junija. Štrajk v papirnici je končan. Tovarna je vzela 120 strajkujočih delavcev zopet v delo, 60 pa jih je odklonila.

Milan 9. junija. »Corriere della Sera« javlja, da je sad rimske konference škofov glede staroslovenskega bogoslužja — velika zmaga Italijanov nad Slovani.

Cetinje 9. junija. Pri Takovu so Mohamedanci v družbi z Arnavti naskočili črnogorsko vas in več oseb ustrelili.

Carigrad 9. junija. Dne 5. t. m. so v Erivanu začeli Tatarsi napadati Armence. Ubili so jih 20. Naslednji dan so se oborožili Armenci in postrelili mnogo Tatarov. Vrgli so tudi bombo. V Erivanu je bilo 7. t. m. razglašeno obsedno stanje.

Stokholm 9. junija. Švedska je popolnoma mirna. Masa naroda se čisto nič ne zmeni za to, da se je razdrla unija med Švedsko in Norveško. Samo nevelika manjšina politično interesiranih krogov je razburjena, pa tudi samo radi tega, ker sodi, da postane zunanji položaj Švedske sedaj nezanesljiv in da bo treba mnogo žrtvovati za utrdbo meje proti Norveški. Obče mnenje je, da Švedska proti Norveški ne bo rabila sile.

Rusko-japonska vojna.

London 9. junija. »Morning Post« javlja, da se Japonska na noben način neče izreči glede mirovni pogojev, dokler se pooblaščenici Rusije in Japonske osebno ne sestanejo na dotična pogajanja. V zvezi temu sodi prezident Roosevelt, da se v kratkem uradno razglasi začetek mirovni poganjanj.

Washington 9. junija. Ameriški poslanik v Petrogradu je sporočil prezidentu, da je ruskar izjavil svojo pripravljenost, uvaževati eventualnost miru z Japonsko. Car se je poslaniku in prezidentu Rooseveltu s toplimi besedami zahvalil za njiju prizadevanja. Poslanik meni, da je skoro zagotovljeno, da se začne mirovna pogajanja.

Gospodarstvo.

Ponudbena razprava.

Trgovsko ministrstvo je naznailo zbornici, da se bo pred kratkim naznanjena ponudbena razprava za dobavo železničnih pragov in kosov hrastovega lesa vršila dne 26. junija 1905 ob 12 uri opoldne v Bruslju. Tozadevni pogodni zvezek št. 101 je na vpogled pri o. kr. avstrijskem trgovskem muzeju na Dunaju.

Napoved vrednosti v carinskih napovednicah naznanjajočih se na poštno zavitke, namenjene v Nizozemsko.

V prometu s poštnimi zavitki med Avstrijo in Nizozemsko nastajajo vsled napačne napovedi vrednosti v carinskih napovednicah čisto ovire. Da se izogne tem nerednostim in iz istih izviračim carinskim kaznim, naj se posebno na sledeče pazi: Vrednost je označiti v napovednicah v nizozemskih goldinarjih ali pa v kronah (1 niz. gld. = 2 kroni 4 stot.). Napovedana vrednost mora odgovarjati dejanski vrednosti blaga ter mora obsegati tudi stroške za zavoje, prevažanje, zavarovanje in naročbo. Ako je treba vrednostni znesek zaokrožiti, mora se to zgoditi vedno na zgoraj.

LXVI. izkaz o darilih za Prešernov spomenik.

Prenos	K	50959-48
Posojilnica v Konjicah	20	—
Fran Dekleva, v Slavini	5	—
Silvo Domicelj okr. kom. v Logatecu	5	—
Dijaki prvega b. razreda v e. kr. prvi državni gimnaziji v Ljubljani	13	47
M. J. pred sodiščem poravnano	10	—
Jos. Kenda, v Labinju	4	—
Ljubljanska antidevilska	24	01
Pogačnik Al., Lukman R. in Jos. Murnik	8	02
Iv. Santrčec, v Ljubljani	1	20
Pravdni spisi C 315/5	50	—
Gdč. Julka Porebrova, nabrala v Klečah	18	90
Dr. M. Murko, e. kr. vseuč. prof. v Gradcu	20	—
A. Šlanberger	10	—
A. Pavčič	2	—
Štenski somišljeniki narodno napredne stranke	14	66
C. kr. orožniki v Kropi	5	—
Davorin Vrinšek, nabral in priložil iz svojega	6	70
Klobučar in Vernik po gdč. M. Sedej iz Trebnjega	5	—
Prijatelji g. dr. Kušarja, ob priliki njegovega odhoda v Kranj	63	—
Aleksander Gjúd, posestnik v Ljubljani	5	—
Anton Globočnik, posestnik v Železnikih	20	—
Ivan Rakovec, posestnik v Kranju	10	—
Karel Šavnik, župan in lekarnar v Škavanju	20	—
Antonija Kadičeva, posestnica v Ljubljani	5	—
Neimenovan iz Starega trga	10	—
Fr. Čebulj nabral	14	22
Fran Lavčičar, 2 K; gdč. Fran Kresal, 1 K; Fran Berlec v Kandiji 2 K; Pavel Koman v Kandiji 1 K; Ivan Demšar, v Šmarjeti 1 K, skupaj	7	—

Skupaj K 51336 66
Dr. Josip Stare, blagajnik.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 8. junija 1906.

Naslovi papirj.	Denar	Blago
10% majeva renta	100.55	100.75
10% srebrna renta	100.35	100.55
10% avstr. krona renta	97.75	97.95
10% zлата	119.80	120.00
10% ogrska krona	97.85	98.05
10% zлата	118.00	118.50
10% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
10% posojilo mesta Spilut	100.60	101.60
10% bos. here. žel. pos. 1902	101.65	102.60
10% češka dež. banka k. o.	100.25	100.45
10% ž. o.	100.25	100.70
10% zast. pisma gal. d. hip. b.	101.05	102.05
10% pešt. kom. k. e. z.	107.65	108.65
10% 10% pr.	100.50	101.50
10% zast. pisma Innerst. hr.	100.50	101.50
10% ogrska cen.	100.50	100.80
10% dež. hr.	100.50	101.05
10% z. pis. ogr. hip. ban.	100.10	101.05
10% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.00	101.00
10% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
10% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.00	100.00
10% prior. dol. žel.	99.50	100.00
10% juž. žel. kup. 1/2%	320.25	322.25
10% avst. pos. za žel. p. o.	100.55	101.55

Srečke	1860/1	1864
1860/1	192.50	194.50
1864	292.00	296.00
1868	169.25	171.25
1872	306.00	313.00
1876	306.75	313.75
1880	275.00	281.50
1884	106.00	111.00
1888	142.25	143.25
1892	26.80	27.80
1896	452.50	452.50
1900	78.00	83.50
1904	59.00	67.00
1908	66.00	72.00
1912	57.75	59.75
1916	38.00	38.60
1920	54.00	58.00
1924	74.50	81.00
1928	54.00	55.00

Žitne cene v Budimpešti.	Dne 9. junija 1906.
Pšenica za oktober	100 kg. K 16.18
Riž	100 „ 13.12
Koruzna	100 „ 15.14
Oves	100 „ 11.28
„ oktober	100 „ 11.20

Meteorološko poročilo.					
Vidna ud. morjem 500 m. Srednji srčni tlak 736.0 mm					
Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
8.	9. zv.	731.1	18.4	sl. jug	oblačno
9.	7. zv.	731.9	15.1	sr. vzhv.	oblačno
"	8. pop.	731.1	17.2	p.m. jvzh.	oblačno
Srednja večerajšnja temperatura: 19.7°.					
normale: 16.9° . Padavina 0.3 mm.					

Darila.

5. izkaz Dijaške kuhinje v Kranju od 1. marca do 31. maja 1906: prof. kolegij za marec 13 K, meščani 48.20 K, Bolča in dr. šavnik za oblačenje sukenj 3 K, neimenovan 1 K, za dober guljaž 42 v, Pavel pl. del Negro (po K. Jägeru) 20 K, prispevek mestne občine Kranj za 1905 500 K, župnik A. Šimenc iz Rateč 10 kron, 2 Bar 3 60 v, A. Burger, župan za občino Smlednik 30 K, župnik I. Trpin v Ljubnem 5 kron, poravnava I. Wohlgenuta in Fr. Nadižarja 15 K, (po sodn. adj. Antlogi), 2 Bar 3 40 v, meščani za april 24.80 K, profesorski kolegij 13 K, Mimi iz Podbrezji 1.22 K (po prof. dr. Herletu), kazenska poravnava Fr. Sluga in Urša Delove 10 K (po sodn. adj. Antloga, okr. glav. Alf. Piro 20 K, dr. Anton Arko v Škofji Loki 20 K, Mar. Zbismann v Kranju 12 K, dekan Fran Kumer v Stari Loki 20 K, N. 50 K. Namesto venca sodnemu svetniku Fr. Mikšu v Škofji Loki so darovali 3 K Fr. Dolenc; po 2 kroni: L. Sušnik, L. Lavrič, I. Guzelj, N. Lenček, I. Šnid, A. Oblak, E. Burdijh, I. Deisinger, I. N. Kocelj, A. Homann, A. Hafner E. Pelar, St. Flis, R. Thaler, I. Košir, Z. Kranje, I. Pavlič, A. Hafner, in Ante Gaber, 1 K G. Čarman skupaj 42 K; nanadaleje P. Logondar 10 K, dr. K. Zakrajšek 5 K, Hafner, (Trata) in V. Dolenc po 2 K in Pozabl. 2 K; skupaj 21 K; kaz. poravnava I. Sajov. ur. n. A. Drnič 30 kron (sodni adj. Antloga) p. cesorski kolegij za maj 13 kron, meščani 55 K, Kranjska hranilnica v Ljubljani 100 kron, Krenner posestnik v Kranju 4 kron, Antloga, župnik v Kamni gorici 10 kron, pos. a. v Radovljici za 1. 1905 50 kron, stud. dpe. Gv. Sajovica 8 kron mesto venca na kr. on, vojeva sošolca Ant. Matajca, K. Florian 6 K, mesto venca ranjkemu Apetu in 5 kron n. leji jenca ranjkemu H. Mayru.

Trgov. p. tega pomočnika obecn. potovalca in blagajničarko sprejme tvrdka 1817-3
Oton Homan v Radovljici.

Modna trgovina sprejme takoj učenca in 1862-1 prodajalko. Več pove uprav. „Slov. Naroda“.

Lepa redka prilika! Prode, oziroma se da s 1. julijem t. l. v najem blizu mesta na Dolenjskem mlin in žaga

ter gostilniška obrt in jako lepo posvetstvo, obstoječe iz njiv, travnikov in gozda, vse skupaj v obsegu okoli 30 oralov. 1860-1
Več pismeno pri Josipu Tavčarju, posestniku v St. Jerneju, Dolenjsko.

Trgovec z mešanim blagom in gostilničar z dobro vpeljano trgovino in gostilno (vrednost blaga 20.000 K), sprejme družabnika kompanjona 1852-1 treznega in spretnega v trgovini in ki zamore položiti 2-3000 K gotovine. Ponudbe prevzame uprav. „Slov. Naroda“ pod šifro „Štajersko“.

Vojaški koncert se vrši jutri, v soboto, 10. junija t. l. v hotelu „Južni kolodvor“. Vstop prost. Začetek ob 8. uri zvečer. K obisku vljudno vabi udani 1544-6 LORBER.

Meščanska korporacija v Kamniku na Kranjskem vsprejme za svoje planinske gozde v poduk grozdnega praktikanta zmožnega slovenskega in nemškega jezika. — Praktikant ne dobiva plače. 1861-1

Pozor gostilničarji! Odda se približno 100 hl. belega istrijskega vina. Fina vrsta. Primerne cene. Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1837-3

10.000 parov čevljev! 4 pari čevljev samo 5 K. Vseled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplat, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih. Vsi 4 pari samo 5 K. Za naročitev zadostuje dolgost. 1855 Razpošiljanje po povzetju. Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Neugajajoče rad zamenjam.

Stanovanje z 2 sobama, kuhinjo in pritlikinami se odda s 1. avgustom. Več se izve v gostilni na Tržaški cesti št. 13. 1761-3

Učenec s primerno šolsko izobrazbo, poštenih starišev, se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom. Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1851-1

Hiša pri Stari cerkvi pri Kočevju z lepim vrtom in nekoliko zemljišč je po ceni na prodaj. Natančnejša pojasnila se zvedo pri posestniku 1801-3 Janez Schober Mooswald št. 24 pri Kočevju.

Svarilo. Da ne bo kdo oškodovan, naznanjam, da Jožef Kremžar, stannjoč na Kongresnem trgu, sedaj agent pri g. Lampertu, že od aprila t. l. ni več poverjen sprejemati zame naročila ali plačila na premog, akoravno je v ta svrhu zaupano mu pooblastilo odneslo seboj. S spoštovanjem 1843-3 J. PAULIN zaloga premoga v Ljubljani, v Novih ulicah št. 3.

Milostiva gospa! Ali ste že poizkusili izvrstne zmesi vsak dan sveže žganih raznih kav Prve ljubljanske velike pražarne za kavo? 1583-6

Novo! Dunajska Novo! splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebnih stroškov zavaruje vsote po 50, 100, 150, 200, 250, 300, 400 kron ki se izplačajo v slučaju zavarovančeve smrti v teku 24 ur donatatelju policične knjižnice. Mesečne premije so jako nizke. Natančnejša pojasnila daje: Glavno zastopstvo za Kranjsko „Dunajske splošne vzajemne družbe za zavarovanje pogrebnih stroškov“ v KRAJNU. Podzastopniki z mesečno plačo in provizijo se iščejo za mesta okolicami: Črnomelj, Idrija, Kamnik, Kostanjevica, Krško, Lož, Metlika, Radovljica, Novo mesto in Škofja Loka, kakor tudi za vse večje občine na deželi. Dober in trajen zaslužek za častito duhovščino, gg. učitelje na deželi občinske tajnike i. t. d. 1760-1

! Za birmo! Istotam zaloga stenskih in stojalnih ur ter budilk. Za gopode urarje na deželi priporočam svojo zalogo za izjemno nizke cene. Istotako se priporočam gg. urarjem na deželi za furnituro. Vse ure so vestno repasirane in točne. Popravila se vrše hitro, natanko in ceno. Se priporoča z vsem spoštovanjem Milko Krapeš urar Ljubljana, Jurčičev trg bivša RUDHOLZERJEVA trgovina ustanovljena l. 1852 (poleg železnega mostu). 1810-3

Josefina Ahazhizh roj. Zeschko naznanja v lastnem in v imenu svojih otrok Vike pl. Haumeder, dr. Viktorja Ahazhizha, c. kr. sodnega tajnika, Izabele Schleyer in Josipa Ahazhizha, asistenta c. kr. državne železnice, svojega zeta Leopolda Schleyerja, c. in kr. polkovnika generalnega štaba, svojih snih Sidy in Ide Ahazhizh, svojih vnukov in vnukinj Lili, Lea, Like, Aleksandra, Fine in Marije Immaculate, dalje vseh ostalih sorodnikov vest o nenadomestljivi izgubi svojega iskreno ljubljeneega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, preblagorodnega gospoda dr. Karla Ahazhizh dvornega in sodnega odvetnika in graščaka ki je danes ob 3/4. uri popoldne po daljši težki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, v 71. letu starosti mirno zaspal v Gospodu. Zemeljski ostanke draga pokojnika se bodo v soboto, 10. t. m. ob 5. uri popoldne v hiši št. 13 na Starem trgu blagoslovili in na pokopališču pri Sv. Krištofu položili v rodovinsko rako. Sv. zadušne maše se bodo služile v več cerkvah. Prosi se tihega sočutja. V Ljubljani, 8. junija 1906. 1864

Ernest Hammerschmidta nasledniki MADILE, WUTSCHER & Ko. trgovina železnin in kovin Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6. Velika zaloga 3493-28 poljedelskih strojev in orodja.

„SLAVIJA“ vzajemna zavarovalna banka v Pragi. Rez. fondi: 31,865.386-80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737.159-57 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko narodno upravo. Vsa pojamila daje: Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje. Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.